

Den troendes stilling, tilstand og vandring

Dette er skrevet i håb om, at flere troende vil forstå denne bibelske sandhed, som desværre virker til at være skjult for de fleste.

Denne sandhed er blevet til stor hjælp for os, som har udgivet dette hæfte, og den har givet en vidunderlige hvile i troen og større inspiration til at tjene Gud og leve for ham.

Indledning:

Dette hæfte er skrevet på opfordring af flere, som har hørt det budskab, vi har forkyndt i forskellige menigheder i vort land og via internettet.

Ved Guds nåde har flere og flere fået hjælp til at gribe om denne velsignede sandhed og har givet udtryk for, at de derigennem har fået en større forståelse af deres åndelige identitet.

Jeg prøver i korthed at beskrive nogle bibelske principper, som jeg tror kan være af uvurderlig betydning for dem, som seriøst ønsker at følge Kristus og tjene ham.

De, som gerne vil have yderligere uddybning af dette vigtige emne, opfordres til at lytte til de YouTube-videoer vi har lagt ud under Fri Evangelisk Forsamling i Aalborg

Kort beskrivelse af de tre områder:

Jeg vil begynde med et citat af en norsk forkynner for ca. 60 år siden: "Den troende, der ikke har lært at skelne mellem sin stilling, tilstand og vandring, har næppe nogen chance for at kunne leve et godt og lykkeligt liv med Herren". (Det som Jesus kalder for "liv i overflod" – mit citat)

Stilling er et udtryk for, hvad vi er for Gud i en anden person, nemlig i hans elskede og velbehagelige søn.

Med **tilstand** mener vi vores nuværende omstændigheder – vore erfaringer, oplevelser og følelser. **Vandringen** er naturligvis det samme som vores livsrejse – vores adfærd og opførsel, den måde vi lever på.

Det betyder egentlig:

Hvad er vi? – Hvordan har vi det? – Hvordan lever vi?

Hvilken del af Skriften skal vi vende os til for at få klarhed over spørgsmålet om vores stilling i Kristus? Ikke til evangelierne, men til brevene i Det Nye Testamente.

Mange kristne har ikke forstået, at evangelierne i stort omfang beskriver det, der vedrører tiden før den nye pagt ved Jesu blod, som jo først kunne blive en kendsgerning, da Jesus døde på korset og opstod igen.

Ofte tillægges Kristi ord i evangelierne en større og bredere betydning end apostlenes ord i brevene. Hvor forkert dette er, bliver tydeligt, når vi husker, hvad Herren Jesus siger i Joh 16,12-13: "Jeg har stadig meget at sige til jer, men I kan ikke

bære det endnu. Men når han kommer, sandhedens Ånd, vil han vejlede jer til hele sandheden."

Her siges det udtrykkeligt, at den fulde og endelige åbenbaring af sandheden ikke kunne gives os, før Helligånden kom, som det skete efter Kristi død og opstandelse – nemlig på pinsedagen (Ap.Gern. kap. 2). Han (Helligånden) skulle komme, sagde Jesus, for at vejlede os til hele sandheden.

Denne vejledning får vi gennem apostlenes skrifter (brevene i Det Nye Testamente). Paulus siger, at han taler ord, som Ånden lærer (1 Kor 2:13). Og med apostlenes skrifter har Helligånden nået toppen af guddommelig åbenbaring for den troende (Kol 1:25).

Vores stilling i Kristus:

Er du en genfødt kristen, som er blevet omvendt fra synd, så har du ved tro på Kristus og modtagelsen af ham fået del i alt det, vi herefter skal beskæftige os med.

I modsat fald har du nu muligheden for at bede Jesus om at tilgive din synd og tage imod ham som din Frelser og Herre. Så vil også du være disponibel for dette budskab.

Det er vigtigt, at vi bliver fuldstændigt klar over vores identitet i Kristus, og hvad han har skænket os gennem vores tro på det fuldbagte værk på korset.

Hvad betyder det, at vores stilling er i Kristus? Det betyder, at vi er stillet over for Gud på lige fod med Guds Søn, ikke mindst

når det gælder retfærdighed og helliggørelse og tildeling af barnekår. - Han (Kristus) er en Søn - og vi er sønner. "Og fordi I er sønner, har Gud sendt sin Søns Ånd i vore hjerter, idet han råber: Abba, Fader!" 4.6.

I Det Nye Testamente er der to forskellige ord for barn og søn. Ordet barn er et udtryk for slægtskab og taler om, at vi er en del af Guds familie ved fødslen, da vi blev født på ny. Søn er et udtryk for den voksne mands stilling i sin fars hus. Vi har fået både arveret og myndighed.

Ikke mindst i Paulus' brev til efeserne omtales vores stilling i Kristus. De tre første kapitler viser vores nye identitet i Guds Søn og hvad vi har modtaget af nåde ved tro på det, Jesus gjorde på korset. De tre sidste kapitler taler om, hvorledes vi skal bruge det, vi har fået, altså vores vandring med ham efter frelses-oplevelsen.

Lad os se lidt på forholdene i denne stilling:

Efeserne 1:1-

Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, som i **Kristus** har **velsignet** os med al himlens åndelige velsignelse. - For før verden blev grundlagt, har Gud i ham **udvalgt** os til at stå **hellige og uden fejl** for hans ansigt i kærlighed. - I sin gode vilje forudbestemte han os til **barnekår** hos sig ved Jesus Kristus - til lov og pris for hans nådes herlighed, som han har skænket os i sin elskede søn. - I ham har **vi forløsning** ved hans blod, **tilgivelse** for vore synder ved Guds rige nåde. - Den gav han os i rigt mål med al visdom og indsigt - ved at lade os kende sin viljes hemmelighed ud fra den gode beslutning, han selv forud havde fattet - om den frelsesplan for tidernes fylde: at **sammenfatte alt i Kristus**, både det himmelske og det

jordiske. - I ham har vi også fået **del i arven**, vi, som var forudbestemt dertil ved Guds beslutning; for han gennemfører alt efter sin viljes forsæt, - så at vi kan blive til lov og pris for hans herlighed, vi som allerede forud havde sat vort håb til Kristus. - I ham blev også I, da I hørte sandhedens ord, - evangeliet om jeres frelse - i ham blev også I, da I kom til tro, beseglet med forjættelsens hellige ånd, - som er pantet på vor arv, indtil forløsningen kommer for hans ejendomsfolk, til lov og pris for hans herlighed.

Efeserne 2:6 Og han oprejste os sammen med ham og satte os med ham i himlen, i Kristus Jesus,

Hele 9 gange bruger Paulus i disse vers udtrykket "i Kristus" eller "i ham". Det er resultatet at vores tro på det, Jesus gjorde for os på korset. Vi er inkluderet i alt det, der skete med Jesus: både hans korsfæstelse, død, opstandelse og himmelfart. Vi er nu gennem troen på ham og modtagelsen af ham delagtige i alt det, Jesus vandt til os.

Læg mærke til, hvilken stor og dominerende plads, sandheden om menighedens og den enkelte troendes stilling har i Paulus' brev. Læg især mærke til, hvor ofte apostlen bruger udtrykket "i Kristus". Hvorfor præciserer han dette så kraftigt? Uden tvivl fordi han anser sandheden om den troendes stilling for at være den største og mest betydningsfulde sandhed en troende person kan bringes til forståelse og erkendelse af.

Hvis vi lever i erkendelse af, at vi står foran Gud i den opstandne og fuldkomne person ved Guds højre hånd, vil dette sætte spor i vort vidnesbyrd og vort liv.

Vi er Guds børn af fødsel (Joh 1,12-13; Tit 3,5; 1.Pet 1,3 og 23) – vi er sønner i kraft af vores stilling. Det taler om en ny fødsel, såvel som vores åndelige rettigheder og vores arv.

”I har jo ikke fået en ånd, som giver trællekår, så I atter skulle leve i frygt, men I har fået den ånd, som giver barnekår, og i den råber vi: Abba, fader! Ånden selv vidner sammen med vores ånd om, at vi er Guds børn. Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt som vi lider med ham for også at herliggøres med ham” (Romerne 8:15-17).

Vi er velsignet i Kristus, udvalgt i Kristus, hellige og fejlfrie i Kristus. Alt dette skyldes ikke præstationer eller anstrengelser, men er et resultat af det, Jesus har gjort for os, da han døde på korset for vore synder.

Gud ser dig, som er en genfødt troende, gennem Kristus og hans forsoningsværk på korset. Husk, du er i Kristus og han bor ved troen i dit hjerte.

Titus 3

4 Men da Guds, vor frelsers, godhed og kærlighed til mennesker blev åbenbaret, 5 frelste han os, ikke fordi vi havde gjort retfærdige gerninger, men fordi han er barmhjertig; det gjorde han ved det bad, der genføder og fornyer ved Helligånden, 6 som han i rigt mål udgød over os ved Jesus Kristus, vor frelser, 7 for at vi, gjort retfærdige ved hans nåde, i håbet skulle blive arvinger til evigt liv

Vi har nu Kristi retfærdighed, Kristi hellighed, Kristi Ånd og Kristi arv.

Det bekræftes af 1.Korinter 1:30 – ”Han (Kristus) er blevet os visdom fra Gud, både retfærdighed, helliggørelse og forløsning”.

Læg mærke til, at denne stilling er skrevet i det, vi kalder ”før nutid”. Det er allerede sket i Kristus for 2000 år siden. Og det bliver os til del, når vi tager imod Kristus som vores Frelser.

Det, som skete med Kristus, er nu sket med os gennem troen på ham og modtagelsen af ham.

I vores stilling er vi fuldstændigt retfærdige, hellige og forløste. Der står jo, at Kristus er blevet dette. Det kommer fra Gud og er givet til os.

Efeserbrevet 2:13 - Men nu, da I er i Kristus Jesus, er I, som engang var langt borte, ved Kristi blod kommet nær.

Da du tog imod Kristus som din Frelser og Herre, ”flyttede du ind i ham” og du er ifølge 2. Korinter 5:17 en helt ny skabning i Kristus, og det gamle er forbi.

Husk, den troendes stilling er altid fuldkommen, for den hviler alene på Jesu Kristi fuldbagte værk på korset, aldrig på vore præstationer. ”Det var nok, det som Jesus gjorde”, som de synger i en norsk sang.

Selv om det kan synes ubegribeligt for mange, er det et faktum, at vi i Guds øjne er lige så hellige og retfærdige, som Jesus er.

Han ikke bare repræsenterer os ind for Gud, Han er alt det på vore vegne, som vi ikke er i os selv. Jesus opfyldte alle de krav, som Gud havde til os.

Nu er lovens krav opfyldt i os, som tror, ikke af os. Den ideoende Kristus er garant for, at han ikke bare giver os hellighed og retfærdighed. Han er vores helliggørelse og retfærdighed (1. Korinter 1:30), ligesom han også er vor fred (Efeserne 2:14).

Kolossenserne 1:28 - "Ham (Kristus) forkyyder vi, og vi formaner enhver og belærer enhver med al visdom for at føre ethvert menneske frem som fuldkomment i Kristus".

"Fuldkomment i Kristus" betyder, vi er inkluderet i alt det, Jesus har gjort for os og ved vores tro bragt os ind i. Det indebærer også, at vi, skønt vi er ufuldkomne i os selv, har fået del i en frelse og stilling, som er fuldkommen. Det Jesus gjorde var jo fuldkomment, ja, som han selv råbte ud: "Det er fuldbragt". Det, som skulle gøres, er nu gjort, vores slid og slæb lægger ikke noget til dette værk.

Alt, hvad vi måtte forsøge med egne anstrengelser, skader faktisk vores hvile og tryghed i denne fuldkomne stilling.

Husk, stillingen kan aldrig forbedres, i modsætning til vores tilstand og vandring. Så tak Gud for det Jesus har gjort og lad det blive en inspiration og kraft til din tilstand og vandring.

Hvordan tilegner jeg mig forståelse af min stilling?

Det kan ikke gribes eller begribes af den menneskelige forstand, men må åbenbares ved Helligånden, som der står i 1. Korinter 2:7-10

”Hvad vi taler om, er Guds hemmelige visdom, som var skjult, men som Gud allerede før tidernes begyndelse havde bestemt skulle føre os til herlighed. - Den visdom har ingen af denne verdens herskere kendt, for havde de kendt den, ville de ikke have korsfæstet herlighedens Herre. - Men som der står skrevet: Hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte, det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham, - Men det har Gud åbenbaret for os ved Ånden. Thi Ånden ransager alt, selv Guds dybder”.

Hvis du gerne vil forstå denne visdom og dette budskab, må du gøre, som Paulus udtrykker det i Efeserne 1:18-19 – ”Jeg beder om, at vor Herre Jesu Kristi Gud, herlighedens fader, vil give jer visdoms og åbenbarings ånd til at erkende ham, med jeres hjertes øjne oplyst, så I forstår, til hvilket håb han kaldte jer, hvor rig på herlighed hans arv til de hellige er, og hvor overvældende stor hans magt er hos os, der tror i kraft af hans mægtige styrke”.

Uanset din intelligens kan denne ”øjens-åbner” og åndelige forståelse, kun erhverves ved, at Gud gør det levende for dig ved Helligånden.

Det ønsker Gud naturligvis at gøre, da han mere end os er interesseret i, at vi skal få hjælp til at gribe og forstå de hemmeligheder, som er skjult for de fleste mennesker. For i det omfang, vi får klarhed over disse guddommelige principper, bliver vi i stand til at leve det liv, Gud har kaldet os til.

Jeg taler af og til med kristne, som har store problemer. Nogle har den opfattelse, at personlig forbøn med håndspålæggelse kan afhjælpe dette. De fleste ønsker en hurtig og umiddelbar

løsning på deres åndelige problemer og har ikke tid til at vente på den eneste holdbare løsning.

De nævnte ting er Gud-givne midler på forskellige områder, men når det gælder at komme til forståelse af vores stilling i Kristus, er det vigtigt at tage sig tid til at modtage en undervisning, som måske langsomt, men sikkert kan forandre situationen.

Jesus sagde ikke, at forbøn eller håndspålæggelse skal frigøre jer. Men ”I skal forstå sandheden, og sandheden skal frigøre jer”. (Johannes Ev. 8:32)

Den bøn, som Paulus bad for menigheden i Efesus, gik ikke ud på, at de skulle opleve en form for frihed, som gjorde, at de om og om igen måtte have en ”befrielses-bøn”.

De skulle få åbenbaring om, hvem de var i Kristus og hvad denne stilling betød. Derved ville de få en sand frihed, som ikke forsvandt den næste dag, men snarere blev stærkere for hver dag, der gik, hvor åbenbaringen blev endnu mere fast.

Tilstand:

Det handler som omtalt om, hvordan vi har det på de forskellige områder i vort liv, åndeligt, fysisk og mentalt. Vi kan dele det op i vore erfaringer, vor mentale og fysiske situation og vore følelser.

Her må vi være klar over, at vores frelse og stillingen i Kristus kan påvirke vores tilstand, men er ikke afhængig af den.

Forstået på den måde, at du er lige så frelst og retfærdiggjort, selv om du ikke nødvendigvis har det særligt godt.

Men når du oplever tryghed i frelsen og din stilling i Kristus, vil det uvilkårligt påvirke din tilstand. Du vil blive et lykkeligere menneske i takt med, at du ser din fuldkomne stilling i Kristus.

Til og med din fysiske situation kan blive forbedret, når du kommer til hvile i troen på det, Jesus har gjort for dig og det, han har bragt dig ind i.

Vores erfaringsmæssige tilstand kan ofte medvirke til, at vi begynder at tvivle på vores åndelige stilling i Kristus

Livet med Gud kan indebære både kriser og konflikter. Nogle har haft oplevelser, som f.eks. ført til, at de selv eller andre har tænkt, at de er besat af dæmoner: Det kan være, fordi der er ting, de har svært ved at sejre over.

Andre mener udeblevne bønnesvar er et udtryk for, at Gud har glemt dem eller ikke anser dem for at gode nok. Derved kan de let miste modet.

Nogle mener, de er under forbandelse, fordi der er uforklarlige ting, som har ramt dem. De er måske blevet fortalt, at der er ting i deres fortid eller i familiens fortid, som har medført forskellige plager, der kan tolkes som forbandelse.

Til dette kan vi sige: En genfødt kristen kan være påvirket af dæmoner, men ikke besat af dem. Du kan ikke have både Jesus og Helligånden i dit indre og samtidig have onde ånder i dig. Men du kan som Jesu discipel (og senere apostel) Peter i allerhøjeste grad være påvirket af djævelens angreb på nogle områder (Lukas 20:21-22).

Paulus blev også udsat for sataniske angreb, som han beskriver det i 2. Korinter 12, men han var ikke besat, kun påvirket, selv om dette kunne være stærkt nok.

En genfødt kristen er ikke under forbandelse. Kristus tog forbandelsen bort, da han hang på korset, for at Abrahams velsignelse og Helligåndens gave, skulle gives os i stedet (Galaterne 3:13-14).

Myten om, at Gud stadig straffer i 3-4 generationer for uretfærdige forfædre, og at børnene skal undgælde for fædrenes synder, blev allerede ændret af Gud i det gamle testamente og fuldstændigt elimineret på korset. (Ezekiel 18:2-4 og Kolossenserne 2:14-15). Den, som er blevet født på ny, har så at sige ingen fortid.

Lad altså ikke noget af dette forlede dig til at tro, at det. Jesus har gjort, ikke er nok. Det er et faktum, at Jesus døde for dig på korset, og det er en kendsgerning, at alle de, som har taget imod ham i tro, har fået del i noget, som er urokkeligt.

Du blev frelst af nåde ved tro, og du bliver bevaret af nåde ved tro. Dine erfaringer kan ikke ændre på dette, selv om djævelen vil prøve at indbilde dig, at dine omstændigheder er et tegn på, at der er noget galt med din tro og din stilling.

Vores fysiske og mentale tilstand:

-Vi kan opleve modgang og modstand, og vi kan have et skrøbeligt helbred. Det har ingen indflydelse på omfanget af din frelse eller din stilling i Kristus. Undgå at forveksle din

eventuelt manglende oplevelse af helbredelse med din tro på det, Gud har gjort dig til i Kristus.

2.Korinter 4:16-18

”Derfor bliver vi ikke modløse, for selv om vort ydre menneske går til grunde, fornyes dog vort indre menneske dag for dag. -

For vore lette trængsler her i tiden bringer os i overmål en evig vægt af herlighed, - for vi ser ikke på det synlige, men på det usynlige; det synlige varer jo kun en tid, det usynlige evigt”.

Her understreger Paulus meget kraftigt, at tilstanden i vort legeme ændres med årene, men stillingen (det vi har og er i Kristus) har en evig værdi. Den forstærkes kun, når vi har blikket rettet mod det, som ikke kan ses med de fysiske øjne, men som er levende for den, der som Moses har den usynlige for øje (Gud).

Vores følelsesmæssige tilstand:

-Vi kan være bedrøvede, fordi det ikke lykkes for os at leve, som vi gerne vil.

- Vi kan være kede af det, fordi tingene ikke går, som vi havde håbet på.

Vi er ikke altid på toppen hverken følelsesmæssigt eller fysisk, men denne tilstand ændrer ikke på stillingen i Kristus. Denne stilling er alene afhængig af vores tro.

1.Peter 4

”12 I kære, I skal ikke undre jer over den ildprøve, I er ude for, som var det noget fremmed, der skete med jer; 13 men glæd jer, når I deler Kristi lidelser, så at I også kan juble af glæde,

når hans herlighed åbenbares. 14 Hvis I bliver hånet for Kristi navns skyld, er I salige, for herlighedens ånd, Guds ånd, hviler over jer”.

Peter stemmer ind i Paulus’ bekendelse og opfordring: lad ikke din tilstand og dine omstændigheder få dig til at glemme din stilling, nemlig, hvem du er, og hvad du er i Kristus.

Du er ikke mindre frelst, fordi du har det dårligt, eller fordi du er skrøbelig. Det er jo Jesus, der skal frelse dig og ikke dine egne præstationer.

Han forlader dig ikke, fordi du er svag og ikke føler, at du strækker til. Han har ikke lovet, at livet skal være let og bekymringsfrit. Men han har lovet ”jeg vil aldrig slippe dig og aldrig forlade dig” (Hebræerne 13:5)

Jesus ønsker, at du skal fokusere på din stilling, så du får styrke og kraft til at gennemleve de ofte ubehagelige ting, du møder i verden.

Vandringen:

Hvordan lever og færdes vi i hverdagen?

Dette er naturligvis ikke underordnet, men vi må ikke forveksle vandringen med stillingen, som er af nåde ved tro.

Vi vil kun være i stand til at leve et helligt liv, når vi får hjælp fra den iboende Kristus.

Stillingen skal føre til en bedre tilstand og en stærkere vandring, hvilket kun kan ske, når vi har lært at hvile i tro i vores stilling i Kristus.

Som tidligere nævnt skriver Paulus i de tre første kapitler af efeserbrevet om vores stilling i Kristus, og i de sidste tre kapitler formaner han de troende til at vandre (leve) i overensstemmelse med de ressourcer, de har fået på grund af deres stilling.

Gud kræver ikke noget af dig, som han ikke på forhånd har givet dig.

Efeserne 4:1

”Jeg, der er fange for Herrens skyld, formaner jer da til at leve, så det svarer til det kald, I fik, (vandre det kald værdigt)”.

Apostlen sidder i fængsel, da han skriver dette brev. Men han lader ikke hans tilstand forhindre ham i at glæde sig over det, han har i Kristus. Ej heller lader han tilstanden påvirke hans lyst til at leve for Gud og forklare menigheden i Efesus, hvordan de skal bruge de ressourcer, Gud gav dem i Kristus til at leve for ham.

Hvis Gud formanede dem til at leve et helligt og værdigt liv på grundlag af deres egne anstrengelser, ville situationen være som under Moselovens tid: De blev fortalt, hvad de skulle gøre, men fik ingen hjælp til at gøre det.

Nu har Gud i den nye pagt givet os hjælpen først, i form af alt det, Kristus har skænket os gennem sin død og opstandelse. Derefter har han instrueret os i, hvorledes vi skal bruge denne velsignelse og kraft til at leve til Guds velbehag.

Kolossenserne 3:1-3

”Når I nu er oprejst med Kristus, så søg det, som er i himlen, dér hvor Kristus sidder ved Guds højre hånd. Tænk på det, som er i himlen, og ikke på det jordiske. I er jo døde, og jeres liv er skjult med Kristus i Gud.”

v12-13 – ”Ifør jer da, som Guds udvalgte, hellige og elskede, inderlig barmhjertighed, godhed, ydmyghed, mildhed, tålmodighed. Bær over med hinanden og tilgiv hinanden, hvis den ene har noget at bebrejde den anden. Som Herren tilgav jer, skal I også gøre.”

Her møder vi igen det samme princip: Tænk på det, I har fået i Kristus, og husk på, hvor han har placeret jer i den åndelige verden. Sat i det himmelske, skjult med Kristus i Gud. De er udvalgte, hellige og elskede, Alt det hører til deres stilling i Kristus

Og så fortæller ham dem, hvad de skal bruge det til, nemlig til at vise Kristi sindelag gennem kærlighed, tilgivelse, godhed, tålmodighed, med mere.

1.Peter 2:9-12

”Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddomsagt, han, som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys, - I, som før ikke var et folk, men nu er Guds folk, I, som ikke fandt barmhjertighed, men nu har fundet barmhjertighed.

- I kære, jeg formaner jer til som udlændinge og fremmede at holde jer fra kødets lyster, som fører krig mod sjælen. - Lev jeres liv blandt hedningerne sådan, at de netop ved det, de bagtaler jer for som forbrydere, kan få syn for jeres gode gerninger og prise Gud for dem på hjemmørelsens dag (eller ved din besøgstid).”

Igen bliver vi mindet om samme princip, når det gælder stillingen og vandringer: Vi er et specielt folk med en speciel kaldelse og en speciel opgave, som vi har fået både myndighed og udrustning til at udføre.

På baggrund af det, vi er, skal vi vandre Gud værdigt iblandt mennesker, så de kan se og mærke, at vi er anderledes, fordi vi har fået en anden ånd, som ikke er af denne verden. Vi har fået et andet fædreland, hvilket hjælper os til ikke at blive jordbundne af sind. Vi er kongelige og har dermed en stilling, som skulle inspirere os til at leve i henhold til stillingen for ikke at ødelægge vidnesbyrdet.

1.Johannes 4:9-11

”Derved er Guds kærlighed blevet åbenbaret iblandt os: at Gud har sendt sin enbårne søn til verden, for at vi skal leve ved ham. Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder - Mine kære, når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden”.

Romerne 5:5

”Og det håb gør ikke til skamme, for Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os”.

Vi skal elske både Gud og vor næste med den kærlighed, som Helligånden har nedlagt i vore hjerter.

Jesus er ikke blot vort forbillede i den henseende, men selve livskraften til at udføre dette og vise hans sande kærlighed.

Vi skal leve helligt, fordi han, som kaldte os, er hellig. Stillingen skal hjælpe os til at vandre ret. (som nævnt: vi er kongelige)

Vi skal være retfærdige over for andre, fordi vi er blevet retfærdiggjorte uforskyldt af Guds nåde ved tro.

Gud forlanger ikke og forventer ikke noget fra os, som han ikke selv forud har givet os. Derfor er det meget vigtigt, at vi forstår, hvad vi ejer i Kristus og hvem vi er i Kristus. Kun derved har vi håb om at være til ære for Gud, til hjælp for vore omgivelser og til glæde for os selv.

Hvordan påvirker stillingen vores tilstand?

Det er vigtigt at pointere, at din tilstand ikke ændrer noget ved din stilling i Kristus. Men din stilling kan og bør have indflydelse på din tilstand.

Jo mere tryk du bliver i den frelse, Jesus af nåde ved tro har bragt dig ind i, jo mere vil glæden over denne frelse påvirke din tilstand, det vil sige dine følelser og dine oplevelser bliver forandret.

Husk: Når du ser på dig selv, bliver du enten mismodig eller hovmodig. Når du ser på Jesus, bliver du frimodig.

Din tilstand vil på mange måder blive forbedret, når du får øjnene op for, hvad Jesus har gjort for dig, og ser at du er tilgnet alt det, han vandt på korset.

Nogle personer i Skriften giver os et indtryk af, hvilken forskel det gør, når vi ser, hvad vi har fået del i af nåde ved tro.

Kong David sagde på baggrund af den rigdom på nåde og tilgivelse, han havde fået: "Min sjæl, lov Herren og alt i mig love hans hellige navn. Min sjæl, lov Herren og glem ikke alle hans velgerninger" (Salme 103).

Hans omstændigheder var ikke altid positive, og han mødte modstand og forfølgelse, selv fra hans nærmeste. Så tilstanden kunne ofte få ham til at føle sig modløs og opgivende, og enkelte gange var han lige ved ikke at orke mere. Men det endte som regel med, at han fik øjnene over på alt det gode, Gud havde skænket, og den nåde Gud havde vist ham, så han endte med tak og lov i stedet for ak og vé.

Det var ganske vist under den gamle pagt, men David oplevede en særlig nåde fra Gud, og han havde som én af de få modtaget en forsmag på, hvad den nye pagt ville komme til at indebære for os, som har modtaget "nåde over nåde" (Johannes Ev. 1:16).

Apostlen Paulus skrev til Korinter-menigheden:

"Og for at jeg ikke skulle blive hovmodig af de overmåde store åbenbaringer, blev der givet mig en torn i kødet, en engel fra Satan, som skulle slå mig, for at jeg ikke skulle blive hovmodig. Tre gange bad jeg Herren om, at den måtte blive taget fra mig, men han svarede: »Min nåde er dig nok, for min magt udøves i magtesløshed.« Jeg vil altså helst være stolt af min magtesløshed, for at Kristi magt kan være over mig. Derfor er jeg godt tilfreds under magtesløshed, under mishandlinger, under trængsler, under forfølgelser og vanskeligheder for Kristi skyld. For når jeg er magtesløs, så er jeg stærk." (2. Korinter 12:7-10)

Tilstanden var: jeg føler mig modløs og magtesløs, jeg bliver ikke udfriet af denne plage.

Stillingen var: Guds nåde er fremdeles med mig, og Gud har hverken glemt mig eller vendt mig ryggen. Jeg har fået kraft til at sejre over magtesløsheden og modløsheden.

Jeg har fået kompensation for det, Gud har tilladt at ramme mit liv. Hans nåde er så meget større end mine problemer.

Så jeg vil glæde mig over Guds store nåde, som blev mig til del ved troen på Kristi fuldbårte værk på korset. Jeg vil prise Gud for, at hans kraft er større end min magtesløshed. Jeg vil takke ham, fordi hans nåde gør mig stærk, og derfra henter jeg min kraft.

Han ville ikke lade sig trykke ned, selv om tilstanden udadtil ikke blev forandret. Dybt inde i hans sjæl blev han løftet op ved ordet "Min nåde er dig nok" og lod i stedet hans følelses-mæssige tilstand blive påvirket af stillingen i Guds nåde, så han endt med at takke for det, han havde mødt som følge af modstand fra den Onde. Han indså, at kraften i nåden mere end opvejede hans skrøbelighed.

Hvordan påvirker stillingen vores vandring?

Som nævnt er det selvfølgelig ikke underordnet, hvorledes vi lever som kristne, da vi jo er blevet en ny skabning i Kristus, og det gamle er forbi.

Vi er i verden, men ikke af verden, og vort liv bør være et vidnesbyrd om den Frelser, som har købt os til Gud med sit blod.

Det vil være naturligt for en genfødt kristen at have en længsel efter at leve til Guds velbehag. Hvis en kristen ikke tager det så nøje med, hvorledes han eller hun lever og opfører sig, så kan man stille spørgsmål ved, om vedkommende er født på ny eller bare er religiøs.

Samtidig med at vi må være klar over, at vi aldrig kan lykkes med at leve et sejrende kristenliv i egen kraft.

Det er jo netop derfor, det er så vigtigt at forstå sammenhængen mellem vores stilling, tilstand og vores vandring, så vi udnytter den kraftkilde og inspiration vi gennem stillingen har fået til lade Kristus virke det frem i vore hjerter og liv som harmonerer med vores stilling i ham.

Vi har jo tidligere understreget, at Gud igennem Paulus først viser os, hvad vi har, og hvem vi er, i Kristus, inden han fortæller os, hvordan vi skal bruge det.

Lad mig nævne nogle eksempler fra Skriften på nogle af Jesu disciple, som oplevede dette i praksis.

Jesu discipel og senere apostel, Peter, var langt nede følelsesmæssigt, efter at han havde forrådt Jesus. Det virker, som om han ikke troede, der var nogen vej tilbage, selv om Jesus havde sagt "når du omvender dig, så styrk dine brødre".

Men i Johannes Ev. 21 mødes Jesus og Peter igen. Peter var sikkert slukøret og skamfuld over at have svigtet, men Jesu hentydede ikke en eneste gang til det, som var hændt. I stedet spurgte han Peter tre gange "elsker du mig?"

Da Peter bekræftede, at han stadig havde Jesus kær til trods for hans nederlag, fortalte Jesus ham, at Peter skulle vogte Herrens får og lam, altså tage sig af menigheden.

Peters tjeneste og opgave var ikke afsluttet, men blot sat på pause.

Jeg har den faste tro, at Peter den dag fik set stillingen i Kristus med nåde, tilgivelse og kærlighed, så han fik frimodighed til på pinsedag at sige til den store skare, der var samlet: "denne

Jesus fornægtede I og krævede en forbryder løsladt" (Apostl. Gern. 2).

Peters egen fornægtelse var glemt hos Gud. Jesus havde nemlig taget Peters synd med op på korset og betalt for den med sit blod.

Det, han nu var i Kristus, overvandt både hans triste tilstand og forandrede hans vandring, så han ikke igen begik den samme synd. Vi véd, at han trofast tjente Herren, indtil han selv led martyrdøden ved at blive korsfæstet med hovedet nedad. Han følte ikke, han var værdig til at kostfæstes på samme måde som Jesus.

Johannes havde et specielt forhold til Jesus og kaldte sig selv "den discipel Jesus elskede".

Hans åndelige stilling og bekendelse havde en del af sin årsag i den oplevelse, han havde ved Jesu kors:

"Men ved Jesu kors stod hans mor, hans mors søster, Maria, Klopas' hustru, og Maria Magdalene. Da Jesus så sin mor og ved siden af hende den discipel, han elskede, sagde han til sin mor: »Kvinde, dér er din søn.« Derpå sagde han til disciplen: »Dér er din mor.« Fra den time tog disciplen hende hjem til sig" (Johannes Ev. 19:25-27).

Hans stilling "han var elsket af Jesus" (og det er du også, kristne broder og søster) betød, at han holdt sig nær til korset. I det ligger der en opfordring til os om at gøre samme, eftersom Kristi kors både er en kraft og en inspiration til at tjene Gud.

Denne stilling indebar, at Johannes – ifølge historien – tog sig af Jesu mor resten af hendes levetid. Han tog hende, efter

hvad vi har hørt, med til Efesus, da han var leder af menigheden dér og sørgede for Maria på alle måder.

Fordi han forstod hans vidunderlige stilling og havde set det, der skete på korset, fik det en afgørende indflydelse på hans liv og færd. Han fik en ansvarsfølelse for den person. Jesus havde bedt ham om at tage sig af.

Midt i sine egne grufulde lidelser havde Jesus overskud til at tænke på andre. Det samme vil ske med os, når vi får et indblik ved Ånden i det fuldbragte værk på korset, selv om vi aldrig kommer til at gennemgå de lidelser, Jesus måtte igennem.

Som Hebræerbrevet 12:1-3 siger:

”Så lad da også os, som har så stor en sky af vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og for synden, som så let omklammer os, og holde ud i det løb, der ligger foran os, idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone. Hold jer ham for øje, som fandt sig i en sådan modstand fra syndere, for at I ikke skal blive trætte og miste modet”.

I det omfang vi ser, hvad Jesus har gjort for os og efterfølgende givet os del i, bliver vort liv præget af hans kærlighed og kraft og et inderligt ønske om at leve til Guds velbehag uden at give op til trods for omstændighederne. Først da vil vi opleve det Jesus kaldte ”liv i overflod”.

Paulus siger det så stærkt i 2. Korinterbrev 5:14-15

”Thi Kristi kærlighed tvinger os, fordi vi har sluttet, at når én er død for alle, er de alle døde. Og han døde for alle, for at de,

der lever, ikke længere skal leve for sig selv, men for ham, der døde og opstod for dem”.

Den, som til en vis grad har forstået, hvad Jesus måtte gennemlide for at frelse os og har set den stilling, han dermed har givet os, vil være mærket af dette og ”gå gennem ild og vand” for at tjene ham og gøre Guds vilje.

Flere skrifter af Allan Kragelund Hansen:

Fri og Forvandlet

Guds Sande Nåde

Det handler om Kristus

Gennemgang af Efeserbrevet (vers for vers)

Gennemgang af Hebræerbrevet (vers for vers)

Den nye pagt ved Jesu blod

Overgreb mod forsoningen

-Nye skrifter er på vej, bl.a. med detaljeret gennemgang af flere af apostlenes breve.

Du kan, som vi nævnte indledningsvis, få yderligere del i denne betydningsfulde undervisning, ved at følge med i vore direkte møde-sendinger (som regel lørdag kl. 19) via Facebook-siden Fri Evangelisk Forsamling Webtv eller på YouTube ”Fri Evangelisk Forsamling i Aalborg”. Her ligger der mange bibeltimer og møde-optagelser.

Få også mere information om vort arbejde i ind- og udland via følgende: Hjemmeside: www.fef-aalborg.dk

Undervisning på engelsk/dansk: www.newcovenantgrace.net

E-mail: frievangelisk.aalborg@gmail.com